

דבר המערכת

בפרשתנו: **זאת חוקת התורה אשר צוה ה' לאמור, דבר אל בני ישראל ויקחו אליך פרה אדומה תמימה אשר לא עלה עליה עול.** רש"י הקדוש מסביר, לפי שהשטן ואומות העולם מוניין את ישראל לומר, מה המצוה הזו ומה טעם יש לה, לפיכך כתב בה חוקה, גזירה הוא מלפניו אין לך רשות להרהר אחריה, וכמובן שזה מה שאנו עונים לאומות העולם ולכן נקרא חוקה, אבל אנו בני ישראל, מאמינים שכל מצוה ומצוה יש בה טעמים וסודות, אשר חלקם אנו מצויים וחלקם לא.

ובעצם במצוות פרה אדומה אין לנו רשות להרהר, למה דווקא בחר הקב"ה בדרך הזו לטהר את ישראל מטומאתם, אבל נוכל לבאר קצת בפרשה זו, בקשר שבין פרה אדומה תמימה אשר לא עלה עליה עול לבין קיום המצוה של פרה אדומה, שמצוותה בסגן, שמצוותה באלעזר ובה אכנה הגדול, והקשר בין זה לכפרה על בני ישראל.

כאשר נטמא איש מזרע ישראל, ורוצה להיטהר, בחר הקב"ה באפר שריפת הפרה שזה יטהר אותו, ואת הסיבות אין אנו יודעים, אבל מי שיכין את האפר, ובאיהו פרה יכינו את האפר, מרמזה לנו התורה את הכוח של הצדיק המטהר, הצדיק שמספיק מקדושתו בזה שהוא מכין את האפר לטהר את אותו טמא מזרע ישראל שבא ורוצה ליטהר עצמו, ואם אינו רוצה ליטהר את עצמו אז ונכרתה הנפש ההוא, כי מוציא את עצמו מכלל ישראל אשר טהורים הם.

הצדיק והוא הכהן הגדול שכבר יושב על משרתו וכבר עבד את עבודתו לפני ולפנים, והגיע למעלות גדולות בקירבתו לבורא עולם, וזכה להיכנס לעשות עבודת הכהן גדול לפני ולפנים בימים גדולים ונשגבים, ובני' באו אליו איש איש בטומאתו אשר מימנו על העבירות, יהודי שסרח מגיע אל הצדיק ומבקש לדרך התשובה, אז הצדיק יש בידו הכוח לעזור ליהודי להגיע ולהתעלות שוב במדרגות הקדושה ולשוב מדרכו הרעה, אבל מכיון שגם הצדיק אינו מלאך, וגם בידו יש כוחות מוגבלים, ולפעמים מחמת רוב עיסוקו, או טרדותו הציבור, אז לא מוצא את הזמן המספיק לטפל באותו יהודי שרוצה לקבל מהצדיק את דרך התשובה, אז יש על הצדיק כתם של אותו יהודי שהיה אמור בכוח זה שהוא הצדיק והוא מקבל את כוחותיו ממרומים להשפיע עליו דרך הטוב והתשובה, והצדיק אמנם לא כבוונה הזוניה אותו יהודי, אבל בשמים על פגם של הצדיק שאולי יכל להתאמץ יותר ולעזור דברים אחרים עבור אותו יהודי, ואולי בעצם לא יכל הצדיק, אבל כב"י מענ מיהודי לשוב מרהר יותר לדרך ה', אזי נהיה פגם וחסרון, וזה נקרא חסרון מחמת שהוא עסוק יום ולילה בלא מנוחת הנפש והגוף מהציבור שבא לקבל הדרכה בעבודת הש"ת.

אזי בחר הקב"ה במצוה פרה אדומה, אשר המצוה הזו בא לרמוז על יהודי שגם אם סרח גם אם עברת עבירה, אזי אל כך להישר, אל תחשוב שגם אם אשׁוב בתשובה שלימה אזי בכל זאת נסרח עליו העול ובשמים לא ימחקו לגמרי את הכתם, שאני יחשוב שאין יכול להגיע למדרגת נקי וצדיק כמו שלא חטא מעולם, לכן בחר הקב"ה דווקא בפרה שלא עלה עליה עול, שעדיין נקי הוא מכל

עול, מכל דבר קשה, עדיין ראשו של הפרה שלא עלה עול כל הזמן מביט למעלה בראש מורם, אזי גם יהודי כאשר מתחרט הוא באמת על מעשיו, ועושה תשובה בשלימות, אזי נחשב הוא כאדם חדש שלא עלה עליו עול, כמו שלא חטא מעולם, כמו בריה חדשה, תינוק חדש שלא עלה עליו עול עבירה מעולם.

ועיין בבני יששכר מאמרי חודש תשרי דרוש ג' מאמר ד' אות יא, וז"ל: שובה ישראל עד ה' אלוך, עד שהש"ת יהיה מייחד שמו עליך, להקרא אלוך, כמו שאומרים אלוך אברהם וכו', וכן פתח דברי יאיר בנתינת התורה אנכי ה' אלוך, ואמרו בזהר חדש (יתרו מט) שנפתח אות מ' סתומה של שם אלוך, ונעשיך כ' להקרא אלוך כמה דאת אמר (תהלים ג' ז') אלוך אלוך אנכי, והכוונה לדעת, שהודיע הש"י שהבחינה נתונה ביד האדם להיות כאבות העולם שתייחד הקב"ה שמו עליו להקרא אלוך פלוני, ושמן תאמר האין אפשר זה, כיון שחטאתי לפניו ית"ש, זהו שאמר הנביא, כי שאלת בעוונך, העוון לישראל הוא רק ממשול במקרה, ואינו בעצם, כמו שנתבאר במקום אחר, (לעיל מאמר ב' ס"ה, ועיי"ש שכת' וז"ל הדנה יש חילוק בין עצם למקרה, כי העצם יתמיד, משא"כ המקרה הוא לפי שעה, והנה ישראל הם בעצם טוב, כי במחצבת קודש חובצו, והנה הם בעצם מוכנים בתמידות לתורה ומצוות, ואינם מוכנים בעצם אל הרע, והרע אצלם רק במקרה, שאינו מתמיד, ובאומות העולם הוא להיפך וכו', יעקב העצמיית שלו מכן אל הטוב, ואפילו נפל עליו המוץ, אינו מדובק בו, ומעביר עליו ומסירו, וכשתשוב תהיה צדיק מעיקרו, עכ"ל.

ואז כאשר יהודי חוזר למוטב, מכיר בסרחונו, בא לבקש סליחה, ומגיע להתטהר באפר הפרה, אז יהא ראשו מורם מהיום לקיים מצוותיו בגאווה וגדולה, והמצוה נעשית לא ע"י הכהן הגדול שיש עליו אולי פגם טירחא דציבורא כנ"ל, אלא ע"י סגן, שמקבל הוא את הכוחות משמים להיות הצדיק אחרי הכהן הגדול, להיות המשגיח בהנהגת ישראל, אבל עדיין לא סרח, עדיין לא נאשם בזה שגבל טירחא דציבורא הוניח איהו יהודי ולא קיבל את רצונו, כי עדיין אין הוא הצדיק האמור לחזק לבבות ישראל, עדיין בני' הולכים לצדיק הגדול והוא הכהן הגדול, אבל את הכוח שלו יש לו כבר מלמעלה להיות השליח ציבור להכין את אפר הפרה לרמוז לבני ישראל, שיכולים הם להיות אחרי הכפרה ותחשובה והטרה נקיים בלי שום עבר של פגם כל שהוא, כמו הפרה שלא עלה עליה עול, ונעשה ע"י הצדיק שלא עלה עליו עול הציבור ולא פגם ע"י, אזי ילמדו מזה היהודי שחטא ונטמא בעבירות שבידו שרמזה לו התורה להתחטא באפר שהוכן ע"י הכהן שלא פגם, וע"י הפרה שלא עלה עול, כדי ללמוד ולחזור בתשובה אמיתית ולהיטהר באמת עד שיגיע למדרגה בטהרה כמו ילד קטן אשר לא עלה עליו עולה היצה"ר, שלא חטא מעולם.. כך ע"י קבלת התורה והמצוות בקבלה מחודשת, יכול האדם להגיע למדרגה של בריה חדשה, ומי יתן ונוכח.

ברכות פסוקא באבא
ה' אקת באוילא רבינו בדינוב
וידידכם פגם פגמים בן אנה אלה

אגרא דכלה

זאת חקת התורה. עיין במדרשי חז"ל (במ"ד פ"ט א) פרה אדומה נמסרה בחוקה מבלי טעם, ואמרו רז"ל בלשונם חוקה חקתי גזירה גזרתי אי אתה רשאי לעבור על גזרתי. ויש לתמוה לפי מאי דקיימא לן (יומא מ"ב ע"ב) דלא כרבי שמעון דדריש טעמא דקרא, אם כן, כן הוא הדין בכל משפטי וציווי התורה לעשותן לשם פעלם הגם שלא נדע הטעם, ואם כן במאי תשתנה פרה אדומה בחקה, ואם נאמר שעל כל פנים בשאר המצות יש לנו רשות לחקור ולדרוש בטעמיהן מה שאין כן בפרה, הרי באמת גם בפרה יש טעמים נכבדים ליראי י"י ולחושבי שמו.

והנראה דבאמת בכל משפטי התורה הגם שלא נדע טעמיהן, צריך לקיימן בחוקה לעשות הדברים לשם פעלם כאשר צונו י"י אלקינו, רק מה שנכתב חוקה בפרשת פרה הוא להיות המצוה הזאת טהרות כל הטמאים, נמצא בזה תוכחת מגולה להולכים אחרי שרירות לבם והחושבים מחשבות און על משפטי התורה ומבקשים לבוא על פי שכל האנושי בחקירות אנושיות לטעמי מצוות התורה, ועי"ז חושבים שלא המעשה הוא העיקר, באמנם מה יתרון יבוא לנפש על ידי עשייה גשמיית רק העשייה נגזרה מהתורה כדי שיתבונן במושכל, ובאם הפתי חישב בדינתו שכבר מבין המושכל יוסר מעליו חוב המעשה בפועל בחושבו אשר רק המושכל יסיר מנפשו טומאה וחלאת דעות ומדות המגוננות. הנה כזה הוא חלק הכופרים, לא כאלה חלק יעקב היוצר הכל הוא אלקינו, הוא צונו לעשות את כל המצות האלה, ולו יהיה שהמצות הן מוגשמות, המצוה המצות הוא אין סוף ב"ה, בעשות האדם מצוות המצוה בזה יהיה שלימות הנפש בדבקותה בקונו וצורה, מה שאין כן בחקירות אנושיות לא יגיע שלימות לנפש ולא תטהר מחלאתה. על כן רמזה בזה התורה בציווייה בענין טהרת הטומאה, צוותה בדבריה זאת חקת התורה, ר"ל שעי" מצוה זאת בין והתבונן כל התורה לקיימה בחוקה, ובהו תטהר:

הוא יתחטא בו ביום השלישי וכו'.
עפ"י רמזי התורה שכל פסוק מרמז לנו מפלאות תמים דעים, יש לפרש ברמז על פי משארז"ל [סנהדרין צב ע"ב] שבאלף הז' שעתיד הש"י לחדש את עולמו, יעשה לצדיקים אבר

כנשרים ירוצו ולא יגעו, וכתבו חכמי האמת שאלו הגדפין יהיו מעסק התורה לשמה (עיין בספרי ורגל ישרה). וז"ש ברמז הוא יתחטא בו ביום השלישי, היינו שיטהר את עצמו בתורה שניתנה באלף הג', אז עי"ז גם ביום הז' יטהר, והיינו באלף הז' שיהיה טהור וקדוש בלי שום מונע לעוף ויהיה קל על פני המים, ואם לא יתחטא ח"ו ביום הג' שהיא התורה, אז וביום השביעי וכו', וכמדומה שכעין זה הוא בספר מעשי י"י ואינו תחת ידי כעת:

באר חפרוה שרים וכו'. שמעתי פירוש הפסוק ברמז מכבוד אדמו"ר הרב הק' מהוריי"צ זצוק"ל מ"כ בק"ק לובלין, שהוא הרמז על למדי תורה ועל התמכין דאורייתא, וזה שיעור הכתוב, באר היא התורה [וזה"ק ח"ב ק"י ע"ד ע"ב], חפרוה שרים היינו שרי התורה חופרין אותה בעצמם לחפש בגזייה, כרוה ר"ל אבל קונין אותה נדיבי העם היינו הנדיבים הגם שאינם בעלי תורה קונים אותה בממונם שמחזיקין התלמידי חכמים, כרוה לשון מכירה שכן במדינת הים קורין למכירה כירה [רי"ה טו], ונמצא הם ב' מדריגות בתורה, או במחוקק היינו החוקקים בעצמם, או במשענות הם המשענים שעושין משענות לתלמידי חכמים בעלי התורה, באלה, עד כאן שמעתי בשם כבוד אדמו"ר הנ"ל, וסיום הפסוק וממדבר מתנה נ"ל לפי"ז דפירושו הוא דקאי על במשענותם, ר"ל המחזיקים למדי התורה הללו צריכין לעשות שיהיו באופן ממדבר מתנה, שלא ידמה בעיניהם שהם הם גדלה מעלתם על המחזיקים התלמידי חכמים והיה רוצים שיחזיק להם התלמיד חכם טובה שהמתנה הזאת שלקח מהם התלמיד חכם הוא כאלו זכה מהמדבר ממקום הפקר, לבל יחזיק להם טובה ולבל ישא להם פנים. וגם על המחוקק היינו התלמיד חכם בעצמו קאי ממדבר מתנה, שיישים את עצמו הפקר כמדבר כמו שדרשו רז"ל [עירובין נד.], וגם לא יחזיק טובה לעצמו שבכוחו סיגל את התורה, רק התורה היא מתנת הש"י לו ממדבר סיני, ואם כן על שניהם קאי ממדבר מתנה, והבן:

הילולא דצדיקא:

ביום רביעי הבעל"ט י"א תמוז, יומא דהילולא דרבינו שר בית הווהר מרן ה'עטרת **צבי מזידיטשוב זצוק"ל**.

ויאמר לו רבי צבי אלימלך: כן, כן, אני מבטיח לכם זאת, ויבוא רבי צבי הירש למנוקאטש וישהה שם שבועיים ימים.

כאשר רבי צבי הירש היה במנוקאטש, בא אליו שליח מיוחד מזידיטשוב ומסר לו ידיעה מעציבה, לפיה בתו חולה מאוד, ויאמר לשליח שילך לרבי צבי אלימלך כי הוא ערב בערו ובעד בני ביתו, דבר זה היה בשעות הבוקר המוקדמות לפני התפילה, עידן בו אי אפשר להיכנס לרבי צבי אלימלך, והנה תוך כדי שיחת רבי צבי הירש עם השליח, הגיע אליו שליח מרבי צבי אלימלך אשר מסר לו שהוא שואל לשלומו, ואם הוא מוכן עתה ללכת יחד איתו להתפלל, צחק רבי צבי הירש ואמר לשליח שהגיע מזידיטשוב: אל תלך לרבי צבי אלימלך... הוא כבר יודע מהו ולכן יירז עצמו ללכת כבר להתפלל, סע הביתה ותאמר להם כי שלום יהיה לנו ולבתי, וכך היה.

רבינו הבני יששכר היה מקושר בל"ו לרבו מזידיטשוב, והיה נוסע אליו כמה פעמים בשנה, בספר עבודת עבודה מובא מה סיפר הרה"ק מנאסאד ז"ע: פעם אחד היה איש חולה מסוכן שהראיה שלו כבר הייתה כ"כ מושחתת רח"ל עד שהרופאים אמרו נואש, ולא היה לו מראה של איש חי על פניו, והוא בא לרבינו הבני יששכר שהיה באותה שעה בהכנה לנסוע לרבי מזידיטשוב, ורבינו הציע לו לבוא עמו להתברך מהרבי ר' הערש, וכשהגיעו בערש"ק בעוד שרבינו הלך לטבול במקוה, והרבי מזידיטשוב היה בהכנות לשב"ק באמירת שיר השירים בהתלהבות, והחולה פרץ לחדרו וכשראהו אמר לו הקדוש מזידיטשוב "גיי שוין געזונטערהייט, און זיי מיך נישט מכלבל פון מין שיר השירים" וכשחזר רבינו מן המקוה, ראה שצורתו של החולה נשתנה, ושאל אותו מה נעשה לו, וסיפר לו כל הענין שרבי מזידיטשוב אמר לו "גיי שוין געזונטערהייט", כי ע"י דיבורו של הצדיק מיד נתרפא ברפואה שלימה, והאיש האריך

ויאמר לפי מעשה התחנתים, אם מרבין בתורה הש"י נתן אותה ברבו יתירה, וכן בהיפך ח"ו.

ואו ביקשו תלמידיו שיבואו לשהות עימם לשתת הראשונה בה ישהה רבם החדש בעירם, ובני ביתו של הרב מזידיטשוב לא הניחוהו, כי נסיון העבר הוכיח, שבכל עידן בן היה רבי צבי הירש באונגריה, אירע מקרה לא טוב בביתו, ולויה רבי צבי הירש את רבי צבי אלימלך עד העיר ווערקעץ, באומרו כי מקום זה הוא עוד כמו אור גאליציה.

בהיותם שם, שאל רבי צבי הירש את רבי צבי אלימלך: כבוד תורתו עומד לנסוע עתה לאונגריה ולכהן בה כרב, אם כן עליו להכיר את השר של מעלה של אונגריה, האם הוא מכיר?

כן! השיב רבי צבי אלימלך... ויתאר לו את צורתו של השר וסימני המובהקים ובתוכם את לבושו, הכולל בין היתר מכנסים אדומים וכובע כחול, וכן שריטה על מצחו,

ויאמר לו רבי צבי הירש: שריטה זו על מצחו, אני עשיתי לו, זה היה פעם בהיותו במעלה הרר ליד סיגט, כאשר לפתע הפועל לקראתו וניסה להתנכל לו.

וכאשר ביקש רבינו הבני יששכר שהיה אז אברך כבן ארבעים שנה, לרבו ומורו מזידיטשוב לבוא למנוקאטש לשתת, השיב לו, כי אם יקח על עצמו את השמירה עליו, יובטיח לו שלא יארע מאומה, ולבני ביתו אשר בזידיטשוב, הוא יאות להיענות

מדור הטע"ם:

[ר"ת - הלכות טעמים ענינים מנהגים] בעריכת הרה"ג ר' אברהם צבי פפנהיים שליט"א

לא תביאו את הקהל הזה אל הארץ וגו' **ימהר לבוא לארץ ישראל** זכות גדול צריך [כדי לזכות] לראות ארץ ישראל, וימהר האדם לבוא אצלה פן יתעורר ח"ו איזה קטרוג. דבר זה למדנו מן הגמרא, דאמרין (כתובות דף ק"ב ע"א) רבי זירא כי הוה סליק לא"י לא אשכח מברא למעבר נקט במצרא וקעבר אמר ליה ההוא צדוקי עמא פזיזא דקדמיתו פומייתו לאודניכו אכתי בפזיזותיכו קיימיתו אמר ליה דוכתא דמשה ואהרן לא זכו לה אנא מי ימר דזכינא לה ע"כ. רצ"ל פן בהמתין כרגע יתעורר ח"ו איזה קטרוג וימניעהו מלראותה.

העולם ניזון בזכות יושבי הארץ באיתערותא דארץ ישראל ניזון כל העולם, וכן ישראל יושבי הארץ בזכותם ניזון כל העולם.

(אגרא דכלה פרשת בראשית ע"פ ו'אד יעלה מן הארץ)

כשבא לארץ ישראל מחליפים נשמתו ליותר מעולה

כתוב בספר חסד לאברהם שבליה הראשונה בביאת אדם מחוץ לארץ לארץ ישראל מחליפים תיכף נשמתו, ונותנים לו נשמה יותר מעולה.

וכן בהיפך, בנסעו מארץ ישראל לחוץ לארץ הגם האבות הקדושים שגדולה מעלתם עם כל זה בוודאי גם בבחינתם יש הפרש במדרגתם בין חוץ לארץ לארץ ישראל, והשינוי הזאת הוא גם כן בליה הראשונה.

(אגרא דכלה פרשת תולדות פסוק ויעל משם באר שבע ובפרשת ויגש בפסוק ויזבח וזבחים לאלקי אביו)

על ידי ישיבת הארץ מעלין הרפ"ח ניצוצין

כי העלאת הרפ"ח ניצוצין הוא על ידי תורה ומצוות, ואין תורה כתורת ארץ ישראל, ורוב המצוות הם בארץ ישראל (דרך עדותיך) דוקא.

ומובא בספר עשר קדושות בשם הרה"ק ר' צבי הירש מזידיטשוב ז"ע אשר אמר כי רבי שמעון ב"ן יוחי עולה יד"ד נפש א"ב הרחמן.

ונסיים בספור מהרה"ק בעל האמרי נועם ר' מאיר ב"ר אליעזר הורוויץ מדז'יקוב לרגל הילולא ח' תמוז.

סיפר הרצ"ח מטיסמיטש זצ"ל: פעם כאשר השתתף הגה"ק רבי אליעזר מז'יקוב ז"ע במסיבת חנוכת הבית לבנין חדש אצל אחד מי"ח, נענה הרה"ק רבי ר' אליעזר לאמר אצל המסיבה: "הנה בני בונים דירות נאות לישב בהם והרבי ר' דודל דינובער יושב לו בדירה פשוטה, ומדבר על כל העולם, וגם על, ואחר כך כשהולכים להם, אינו יכול להגביה ריס עיניו מפני פחד הבורא" כששמע זאת בנו האמרי נועם החליט לנסוע לרבינו לדינוב, והגיע לשם על שבת פרשת קרח, אבל לא ראה מה שחשב לראות, ובערש"ק אח"כ הלך רבינו לנוח קצת לכבוד שב"ק, וכאשר קם, קרא להגבאי שלו ר' בייניש, ואז הרגיש האמרי נועם שרבינו יש לו עכשיו מוחין דגדלות, גם בשב"ק בעת התפילה ראה האמרי נועם על רבינו שהשיניים שלו דא לדא נקשן מפחד הבורא, אבל עכ"ז הרגיש שרבינו אינו מקרבו ואינו מגלה לו אף טפח ממידותיו והדרכותיו, אח"כ שכננס האמרי נועם לרבינו אמר לו: הנני רואה "אז איר וילט מיך נישט פאר קיין חסיד!.. אמר לו רבינו: אין הכי נמי, אף ויל טאקע נישט; ומי יכול לעמוד ברוי שיה שרפי קודש.

דעתו ושכלו מתגדל בבואו לארץ ישראל גם הקטן נתגדל בדעת ובשכל בבואו לארץ ישראל, וזהו שאמרו חז"ל חד מיניינו עדיף כתרי מינן, פירש"י: חד פקחים וחריפים: (שם)

ברכת הארץ הוא לכל אדם כפי פעולותיו

כפי כשרון פעולת ישראל בתורה כן יתרבה ברכת ארץ ישראל, שבת הארץ הקדושה להיות עיני ה' אלקים בה, והש"י נתן את ארץ ישראל בכל רגע

בדרך החיים

שיפוץ ושמירה על קברי הצדיקים באירופה
שע"י מוסדות 'בני יששכר'
בראשות הרה"ח ר' חיים פסח ריינר הי"ו

עקב העלויות הכבידות בשיפוץ ונקיון בתי הקברות בפולין, ולע"ע לא נענו אחב"י הנדיבים לקחת חלק בהוצאות הכבידות, ונקלענו לחובות, נאלצנו להפסיק את העבודות, עד אשר יהיה לנו את האמצעים הנדרשים לכך.

הנהלה

מהנעשה בחצרות קדשינו:

שבת מטו"מ

כ"ח תמוז, יומא דהילולא דהרה"ק בעל ה"שמח משה" מרחק 3 שעות נסיעה מדינוב, ישהו בדינוב ישיבת מנטשסט בראשות המגיד שיעורים והמשגיחים, המעוניינים לשהות בשבת זו בדינוב יפנו: 050-4132188.

הרחק מהגבול עם פולין, ישהו בדינוב קבצה של יהודים הבאים מרחבי העולם, ויערכו במקום סעודת הילולא והתועודות.

לקראת הילולת הרה"ק בעל האור החכמה' מדובנינקו, החל ביום א' כב תמוז, ישהו קבוצת יהודים בדינוב, הרוצים לשהות בדינוב יפנו להנהלת המוסדות.

העולים לדינוב:

בשבעה זה לרגל הילולת הרה"ק רבי מרדכי מקוזמיר זצוק"ל בן הרה"ק רבי אברהם המגיד מטריסק. החל ביום א' פרשת בלק ח תמוז הטמון בעיר קילצה. ישהו יהודים בדינוב ערב יום הילולא.

ביום יציון רביעי פרשת בלק הבעל"ט י"א תמוז יום הילולת הרה"ק בעל העטרת צבי מזידיטשוב זצוק"ל הטמון בעיר זידיטשוב שבאוקריינה לא

בכל ליל שישי בשעה 10.00 מתקיים שיעור בספר 'אגרא דכלה' בבית המדרש דינוב רחוב בלזר 17 שכונת בית ישראל.

מדי יום רביעי שיעור בספה"ק 'בני יששכר' ע"י האדמו"ר מסאסוב שליט"א בבית מדרשו רח' רש"י 44 יום בשעה 8.15 זמן תפילת שחרית בשב"ק בשעה 9.45 - קידושא רבא במקום - בבית מדרשינו לא מדברים בשעת התפילה וקריאת התורה